

571.

1/.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Fröken Boel Mårtensdotter.

571

Född i Skramlan, Slimminge socken 1845.

Bor i Slimminge nr 18, samt tidvis hos brodern i Skurup, Vemmen-
högs härad.

(255)

S j u s o v a r n a .

Sjusovarna var hedningar som var i en krigshär. De ville bli kristna men det fick de ej. Så rymde de och kom till en grotta. Där gömde de sig och somnade och sov i sjuhundra år. När de vakna opp trodde de att de hade sovit bara en dag. De kallades till kungen, emedan de gingo omkring med mynt som var för gamla. Men när de hade talat om vad de voro för ena föllo de ner och dogo. De hade sovit i sjuhundra år.

Se Frel-
sholms
bibel!

Om det regnade sjusovardagen skulle det regna i sju veckor.

Den dagen gick stjärngossarna när jag var barn. De bar med sig en stjärna som var oppsatt på en stång. Den var klädd med tyg på båda sidor. Det var visst en gammal gubbe som drog stjärnan.

Under tiden sjöngo de:

Jag såg ett ljus i Österland
det var så likt en stjärna

Det var likt den lilla vän jag älskade så gärna.

Skärtorsdag.

Man satte kors i sädrussana och strålade.

L y d e .

En man i Våmmarp hade en stor röd fläck i ansiktet som växte med åren och blev ganska stor.

Somma sa att moren på ett ställe Molkeled i Sliminge hade sett två som slogs och blivit skrämde av det.

Andra sa att hon fått ett slag av en svinalever på på skämt när de slagade.

Djur ha lydemärke.

Det var en gren som to fatt om stoets ben när
de körde i skogen. Fölet som hon fick hade benet av på det
stället.

Ly d e .

I Grimstorp hade kvingan ett litet barn. Det var så stort att det kröp omkring men det asa den ena foten efter sig.

En kvinga gav rådet att när hon sopa skulle hon sopa runt om barnet och sen ta både barn och sopor i forklett och bära ut det på götselhögen och sen skulle nån annan ta in barnet. Det hjälpte. Det var i Slimminge s:n för en tolv år sedan.

ä En annan gav rådet att hon skulle gå och ta vatten mot strömen och tvätta barnet med.

Skane
Kermerhöf
Skeminge

Yngst. V. J. 7 7.
Boel Martensdottir
född i Skeravlan
1845
a. n. 571

Trollen.

När de hade små barn hade de en synål i mössan
för att de ej skulle bli förbytta. Detta var innan de va döpta.

Folket trodde att när trollen hade barn ville de
ha en människa i stället.

De sa att Ola Pels i Bläntarp hade haft, men han
dog efter en tid.

I en backe med skog på kallad Jissholmen bodde
troll. En man som va ryktare i Söfde prästgård hade trollen tad
in ti si i högen. Han var där i tre da innan han de släppte hon-
om men han var alltid lite underlig och förstörd till humöret.
Han tala själv om det.

Två backar i Bläntarp känns håltomma. Vi gick över
där många gånger så vi kände det. Där har bott troll.

När de åska sprang de till sina bo i backarna
där de bodde. De hade röa mössor på huvudet. Det var små varelser
Alla sådana troll har åskan slagit ihjäl nu.

571

S k o g s n u a n .

När ja var på Ågerup (Bläntorps s:n) var där en påg som hade hemma vid Simontorps skog. Där var en övergång där husmannspågarna drev korna igenom till bete.

Där kom skogsnuan och tala till dom. Om de inte svara så blevo de inte villse, men sa de nåd kunde de inte hitta hem.

En kväll kom de med sina kor. Då stod skogsnuan i vägen för dem. Hon sa: "Ska i nu jinna tjörna hem?" Men de brydde si inte om de.

Om nån blev "förvillad" så hörde han hur både skogsnuan och skovmannen skrattade.

Skogsnuan fick man blott se framifrån man sa a att hon var som ett baktråg i ryggen.

Skovmannen skrattade så det rent "skrall" i skogen

Elvast roget .

Det tala om att när han spela och de dansa efter de mus

kan?

den musiken kunde de inte stämma (stanna) utan de dansa ner i
vattnet de måste skära av strängarna för spelmannen. Då måste
han hålla opp och spela och de kunde låta bli att dansa.

J ä t e k a s t .

På Romeleklint ligger en stor sten som en
trollbacka fyrat dit. Den ligger där ännu och folk går och
tittar på den.

Elimineringar m, Hc.
Inoml. 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

12/2.

571

N i s s e n .

De bar mat till honom var dag och satte den ovan på
trappan på loftet. Han skulle dra till dem så att de inte skul-
le fattas nåd.

Han skulle en gång dra hö till en gård men så
tappte han en vischa. Den skulle de själv hämta och där blev
hela sju lass!

Tösen på stället skulle gå med mat till nissen
en gång, men hon åt upp hälften. Men det fick hon känna på.
Han to å dro na i nacken och tukta henne.

De kom nog ihu att mada han var dag.

K y r k e g r i m m e n .

Han skulle vakta kyrkan. Det var en som de hade murat in. i muren när de satte opp kyrkan. Han visa sig som en människa.

Ibland såg man honom sto i Klonholed (Torngluggen) å nicka. Han jore allri nån människa nåt förnär om de inte reta honom.

När de mura Slimminge kørka satte de in nåt föremål för att det skulle så vara.

Skärre
Vemmenlöfs bld
Spinnings

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Nygt Vifot 1928
Bok. Boel Maudslott
- 1845-

25 14 14.

rec 571

M a r a n .

Maran flette svansen på hästarna. (Var ett
fruntimmer.)

Varulven.

Min farmor sa att när hon bodde i gåren våga
hon ej gå ut om ej mannen gick med en stor pryl i handen.

De säger att varulven går på händerna och det
ena benet. Det andra sträcker han ut till svans.

571

K o n .

När kon varit med tjur skar man banden av en
pilekvast, delade den i två delar och lade hälften på var sida
om dörren, när kon gick in i stallet.

Vagn?

571

S k r i g e t .

Ett barn får skriget när någon står utanför
fönstret och skriker till modern innan barnet är fött.

För att botas skall det tagas naket genom
fönstret.

K o r s .

När gubbarna skulle köra bort spottade de och
gjorde alltid kors framför hästarna innan de körde.

571

M a j n i n g .

I Ewerlöf och Veberöd gick hela socknen för att skaffa skaffa blommor när törnrosorna blommade i juli. Drängarna gjorde en trä ram som ställdes upp bakom altaret. Den kläddes med rosor. Det ströddes rosor och blommor utåt vägen långt utåt. Allt gjorde ett synnerligen prydligt intryck.

De gjorde ett kors som de kallade ett "åtauda" kors som hängdes över predikstolen.

Drängarna bar dit men pigorna gjorde arbetet som börjades om dagen och sattes upp om natten. Sedan dans följande natt.

Träbågar sattes på altarskranket och i stolarna. Och en äreport oppe vid dörren.

Många kommo för att se arbetet.

20
20.

Då de varit och bundit var de och dansade hela
natten därpå.

De strödde blommor och grönt hela vägen från
kyrkan till gillesgården. Detta gjordes på 60- talet

X

571

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I Kladdrarp var en gammal gubbe som en söndag gick i kyrkan i Blentarp. Han hade lång väg dit och var inte på hemväg förrän sent i kvällen.

När han så går på vägen så möter han först en liten tös som gick och ledde en höna i ett band.

Till att börja med så brydde han sig inte om na. När han så gått ett stycke möter han en jylta (sogga), som kom me sina grisar.

Men han låtsar som ingenting, ty annars hade han inte hitt himm.

S k o g s r å e t .

Där låg ett ställe i närheten av Blemtarp som hette Rudens. Där stod en dag en kvinga och "dräuta"gryn, men där va nåd som "sadd och gnall" i väggen hela dan.

De hade en kakelugnsbäng men där fick de aldrig vara i fred ty där låg en röd kalv i den. Det var skogsrået. Den gjorde också att de inte kunde ha nån bandhund på gården och det var ingen "varkli" kalv. Man såg den "bara i blann", men di visste att den fanns där.

-Men den gamla kvingan blev vanskapli i hela sin kropp, och hon låg i många år.

Ut på sommaren så åska de. Då slog åskan ner i rummet där kalven låg. Stället brände och de fick ta den gamla kvingan å bära hinne ut på backen i svalregnet.

Ö r t e r .

I pioner och lågastickor sattes en synål midsommarsafton. Man sa att där flög kräfta ur dem.

Taklök fanns på vartenda hus.

Midsommarsblommor plockades och sattes under bjälkarna i stugan midsommarsafton. En för varje person. Dens blomma som vissna först dog först

Jag hade i min trädgård i Slimminge en sort av alla gammeldasblommor.

K l ä d e d r ä k t e n .

Kvinnorna hade pels. Halva kjorteln nedon var rött

På "ouerlyved" sto 77 (*Sammanföringen av ryggsydelst*)

Tröjerna voro stickade me blommor på.

S v a r t k o n s t b ö c k e r .

Där va en man i Blentarp som för frå sin kvinga
och till en gammal käring på Stenberget som hade en "svårtkonstbok"

Så skulle han lära konster hos henne. Men hon
inbillade honom att han skulle bränna opp boken, och för att
kunna göra det skulle han lägga tre torvor med eld i på ugnen. Där
skulle han lägga boken och gå nio steg baklänges.

Han gjorde så men rätt som han gick "falt" han å
hade när "slad si ihjell". Så ble de ej mer me de.

Han hette Petter Ek och lever kanske ännu.

(16/1-28)